ВѢСТНИКЪ
ПЕРЕМЫСКОИ ЕПАРХІИ.

Рôкъ 1909. Выдано 30. Серпня. Ч. VII.

Ч. 49.

Ч. 274/орд. Конкурсъ на посаду Архідіякона евентуально инну сталю.

При тутешной катедральной Капітулѣ опорожнена єсть посада пралата Архідіякона.

На тую посаду, евентуально на инну посаду пралата або соборного крылошанина, о котру убѣгати ся могуть священники безженнî або вдôвцѣ, розписує ся конкурсъ до дня 29. вересня 1909.

Дотычнî поданя, заосмотренî всѣми свѣдоцтвами и грамотами, а такожь табелею службовою, належить особисто Ординарієви предложити.

Вôдъ гр. кат. Еписк. Ординаріята.

Перемышль, 24. Серпня 1909.

Ч. 50.

Ч. 4452. О удѣлюваню св. Тайнъ по позорно послѣдовавшôй вже смерти.

Пôдъ позорною смертію розумѣємъ той станъ, де у чоловѣка вôддыху и битя серця вже нема але хоть нѣякъ не можна ихъ достеречи. Отже пôсля новыхъ дослѣдôвъ науки має бути такъ, що дѣйсна смерть не совпадає зъ смертію

позорною (т. є. зъ послѣднымъ, котрого можь спостеречи, вôддыхомъ и битемъ серця), але довшій або коротшій часъ по позорно вже наступившôй смерти житє въ чоловѣцѣ ще єсть, хоть оно найчастѣйше якійсь не довгій часъ тревае и смертію дѣйсною кôнчить ся. Однакожь неразъ (и то єсть рѣчею певною), а особливо

а) при нагло наступившôй смерти, чи то зъ причинъ внутрѣшныхъ (пр. параліжь) чи внѣшныхъ (пр. утопленє) — но также

б) и при розличныхъ, такъ запальныхъ якъ и хронічныхъ хоробахъ може ще довшій часъ, евентуально навѣть до тыжня або и довше, смерть ино-позорна бути; и такій ино-позорно мертвый може ще (або штучнымъ ратованємъ або и безъ тогожь) до себе прійти, а навѣть часомъ ще и довго потому жити; и при позорнôй смерти буває такожь такъ, що позорно-мертвый слышитъ и чує всьо, що ся коло него дѣє, а не може жадного знаку житя дати. При тôмъ примѣчає ся, що *загально вôдъ всѣхъ узнаною* певною ознакою дѣйсной смерти єсть *лише* гнитє тѣла, а всякî иншî ознаки (якъ бракъ вôддыху и битя серця, плямы смертнî, сцѣпенѣлôсть, охолодженє тѣла, попередне хотьбы кôлькадневне конанє и конвульсіи смертнî и т. д.) не дають цѣлковитои певности о дѣйстнôй вже смерти; а и тогды, єсли пр. въ разѣ наглои смерти всякî усилія, щобы привернути помершого до житя, позôстали безуспѣшнî, такожь ще нема певности о дѣйстнôй смерти, поки гнитє тѣла не окаже ся. И сама вонь гнилизны не дає певности безъ гнитя тѣла; а певною ознакою зачинаючого ся гнитя тѣла єсть пляма зеленява на черевѣ (котра опôсля все дальше на тѣлѣ розширає ся) и пляма така лише тогды не оказувала бы гнитє, єсли бы не мала вонѣ гнилизны, або хотьбы єи мала, але була бы наоколо червонява.

Що же дотычить удѣлюваня Тайнъ св., розумѣє ся, передовсѣмъ треба дуже упоминати вѣрныхъ, абы въ разѣ, єсли кто захорує и хороба выдає ся така, що може бути небезпечною, завчасу о тôмъ давати знати такъ, щобы хорый, о кôлько можъ, ще при добрôй памяти и якôйсь ще силѣ мôгъ приняти Тайны св. А въ разѣ наглого якого припадку треба вôдразу священика призывати, и то такожь тогды, коли бы здавало ся, що вже смерть наступила, бо така нагла смерть єсть дуже часто ино-позорною. Но позаякъ пôсля высше сказаного не лишь въ разѣ наглои смерти, але и въ всѣхъ иншихъ хоробахъ єстъ рѣчею непевною, чи вразъ зъ позорною смертію вôдразу и дѣйстна смерть вже наступила: прото слѣдує зъ того тоє важне практичне застосованє, що не лишь въ разѣ наглои смерти, але въ кождôмъ разѣ, єсли Тайны св. не були передъ позорною смертію данî, мають ся тіиже т. є. розрѣшенє и єлей св. (розумѣє ся тоє всьо пôдъ условіємъ єсли ще житє въ чоловѣцѣ єсть) ще до чверть або пôвъ годины по позорно вже наступившôй смерти удѣлювати. И то для всѣхъ тыхъ, котрымъ мали бы ся они удѣлити тогды, єсли бы у нихъ житє (вôддыхъ и битє серця) було певне, но они були бы непритомнî; а насупротивъ, кому пôсля правилъ Моральнои и Па-

сторальнои не можьбы удѣлювати Тайны св. при певнôмъ житю въ непритомности, такому тымъ бôльше не можна ихъ давати по порозно вже наступившôй смерти.

Але если Тайны св. даютъ ся по позорно вже посьлѣдовавшôйс мерти, то треба присутнымъ передъ або по удѣленю тыхъ св. Тайнъ освѣдчити, що тое дѣе ся для того, бо хоть дотычна особа выдае ся вже мертва, то однакожъ ще якійсь часъ може въ нѣй жите бути. Взглядомъ розрѣшеня треба поступити такъ: позорно-мертвому передъ розрѣшенемъ треба формулу жалю за грѣхи провести. А елей св. треба позорно-мертвому въ якъ найкоротшій способъ давати, т. е. ино молитва освященя и форма тои Тайны зъ однымъ ино помазанемъ (найлѣпше на чолѣ, а если бы не можь на чолѣ, то найлѣпше на грудяхъ); якъ и въ лат. обрядѣ теперъ естъ въ разѣ потребы нова форма зъ однымъ лише помазанемъ выразно дозволена безсумнѣву важна.

Отже до чвертъ або пôвъ годины по позорно вже наступившôй смерти треба ще въ данôмъ разѣ всѣмъ Тайны св. удѣляти. Но позаякъ не лишь при наглôй смерти, але и въ розличныхъ, такъ запальныхъ якъ и хронічныхъ хоробахъ може ще много довше въ чоловѣцѣ жите бути: прото въ разѣ потребы, если Тайны св. не були ще удѣленй, мають ся они пôдъ условіемъ и до годины або до кôлькохъ годинъ по позорно вже наступившôй смерти удѣляти.

Щобы але ще пôзнѣйше, нѣжъ до кôлькохъ годинъ по позорнôй смерти Тайны св. удѣляти, не оказуе ся рѣчею практичною; зъ выняткомъ такихъ выпадкôвъ, еслибы пр. кто утопивъ ся и ажъ пôзнѣйше найденый бувъ, а не було бы певности о дѣйстнôй вже его смерти; а кромѣ такихъ выпадкôвъ мусѣли бы хиба якйсь осôбнй причины, котрй бы на смертъ ино-позорну указували. Такожъ лишь при выпадкахъ наглои смерти, а кромѣ того лишь при осôбныхъ, на смертъ ино-позорну указуючихъ причинахъ выпадало бы по удѣленыхъ вже Тайнахъ помôчь духовну ще продовжати а именно условне розрѣшене ще повтаряти.

Вôдъ гр. кат. Еп. Ординаріята,

Перемышль, 23. Серпня 1909.

Ч. 51.

Ч. 4568. О затвердженю контрактôвъ взглядомъ позбуваня коренныхъ капіталôвъ бенефіціяльныхъ въ цѣли закупна реальностей.

Въ справѣ затвердженя контрактôвъ що до позбуваня коренныхъ капіталôвъ бенефіціяльныхъ въ цѣли закупна реальностей, надôслало ц. к. Намѣстництво зъ дня 2. Липня 1909 Ч. XI. A. 506/9 слѣдуюче розпоряджене:

„В слїдствіе рескрипту ц. к. Мінїстерства Віроісповідань і просьвіти з дня 17. цьвітня 1909 Ч. 8903, ц. к. Намістництво мае честь заявити що слїдуе:

Вже після розпорядженя мінїстерияльного з дня 20. червня 1860 В. з. д. Ч. 162 належить засягнути державного зізволеня на позбутє церковного коренного маєтку, отже також тогди коли розходить ся о виданє коренного капіталу в цїли докопаня інших набитків і то завсігди єще перед доконанем позбутя.

Однак зі становиска заряду фонда релїґійного мусить ся положити специяльний натиск також на то, щоби закупна реальностий з бенефіциальних капіталів коренныхъ, єсли черезъ заступленє дотеперішного доходу з капіталів чистим доходом катастральним з закуплених грунтів оказує ся потреба висшого узуповненя конґруи пароха з фонда релїґійного, не доконувано перед узисканем зізволеня мінїстерияльного, безуслівно потрібного до нового обтяженя фонда релїґійного.

Точне перестереганє сеї норми лежить нетілько в інтересі самих бенефіциятів, понеже тії в разі відмови додатного позволеня державного наражають ся на замотанє в довги і коштовні спори правні з поводу закуплених реальностий і побраних вже може з них пожитків як також обовязку зверненя капіталу на річ бенефіциюм.“

Подаючи повысше розпорядженє до вѣдомости, звертає Еп. Консисторія увагу Всеч. епарх. Клира на наслѣдки, на якї нараженый душпастиръ, котрый бы залишивъ выповненє повысшого розпорядженя.

Вôдъ гр. кат. Еп. Консисторіи.

Перемышль, 24. Серпня 1909.

Ч. 52.

Ч. 4974. Въ справѣ неможности выеґзеквованя служачого парохіямъ права побору дерева опалового.

Высоке ц. к. Намѣстництво рескриптомъ зъ дня 28. Липня 1909. Ч. XI. A 25.338 розпорядило слѣдуюче:

„Були случаї, що служачі парохіям права побору дерева опалового не могли бути виеґзеквовані по причині, що отвітні ореченя сервітутові не зістали заінтабульовані.

Ц. к. Намѣстництво упрашає Високопреподобну Консисторию приятно о виданє зарядженя аби Уряди парохіяльні, где такий случай мавби місце, безпроволочно донесли о тім ц. к. Прокураториї Скарбу в цїли переведеня інтабуляциї отвітного ореченя. — За ц. к. Намістника: Чежовскій.“

Подаючи повысше розпорядженє до вѣдомости Всеч. епарх. Клира, поручаєсь Всеч. Настоятелеви деканата, щобы на найблизшôмъ соборчику деканальнôмъ повызшу справу зъ содеканальнымъ Всеч. Клиромъ всесторонно обговоривъ и заразомъ споводовавъ, щобы кождый о. парохъ, котрый має право побору дерева

опалового пересвѣдчився, чи есть оно заинтабульоване, и выписавъ докладно дату и число дотычного акту. Дебы оно не було заинтабульоване, мае дотычный о. настоятель парохіи якъ найскорше интабуляцію перевести и въ инвентарѣ парохіяльнôмъ дотычный актъ занотовати.

Всеч. оо. Настоятелѣ деканатôвъ выготовлять табеляричный выказъ всѣхъ парохій и самостоятельныхъ сотрудництвъ свого деканата, и при кождôмъ душпастырствѣ впишуть: чи посѣдае право побору дерева опалового и въ якôй скôлькости и якости, а такожь чи е заинтабульоване, подаючи дату и число дотычного акту, або чи не мае реченого права. — Тй даты належить справдити и табелѣ, точно зôставленй до кôнця марта 1910 р. туть предложити пôдъ особистою вôдвѣчальностію.

Задля важности справы належить зъ всякою точностію выконати повысше розпоряджене, позаякъ уже були случаѣ, що для браку интабуляціи, право побору дерева опалового зôстало запропащене и тымъ способомъ зôстала ерекція наражена на значну шкоду.

Вôдъ гр. кат. Еп. Консисторіи.

Перемышль, 16. Серпня 1909.

Ч. 53.

Ч. 5210. О явленю ся пытомцѣвъ въ духовн. Семинари.

Дотычно кандидатôвъ духовного стану подае ся до вѣдомости, що: 1) пытомцѣ принятй до Львôвского семинара на I. рôкъ богословія, а такожь новопринятй зъ лѣтъ высшихъ бувшй екстерністы, мають явити ся дня 14. жовтня с. р., всѣ же прочй дня 18. жовтня въ Семинари духовнôмъ и зголосити ся въ Всесвѣтл. Ректоратѣ найпôзнѣйше до год. 7. вечеромъ.

2) Пытомцѣ переходячй на IV. рôкъ богословія до Перемыского духовного Семинара, мають явити ся вечеромъ дня 30. вересня и представитись Впр. о. Ректорови.

3) Всч. оо. Деканы, евентуально оо. Парохи, въ котрыхъ парохіяхъ пытомцѣ II. і III. року перебувають, мають урядово черезъ почту предложити Всч. Ректоратови Львôвскому, а за пытомцѣвъ IV. року Всч. Ректоратови Перемыскому посвѣдчене о поведеню пытомцѣвъ и о вôдбутôй 3-кратнôй св. сповѣди въ часѣ ферій шкôльныхъ.

Вôдъ гр. кат. Еп. Ординаріята.

Перемышль, 23. Серпня 1909.

Ч. 54.

Ч. 5304. О реколекціяхъ для катихитôвъ въ Уневѣ.

Всесв. и Высокопреосв. Митроп. Ординаріятъ рѣшивъ зъ початкомъ шкôльного року 1909/1910 уладити для оо. Катехитôвъ середнихъ шкôлъ и учительскихъ семинарѣвъ въ Уневѣ чотыродневнû реколекціи, якû вôдбудуть ся въ дняхъ 10., 11, 12. и 13. вересня 1909. — Въ тыхъ реколекціяхъ можуть участь брати такожь и священики занятû въ середнихъ школахъ и учительскихъ семинаряхъ яко професоры свѣтскихъ предметôвъ.

Узнаючи незвычайно великій хосенъ згаданыхъ реколекцій для оо. катехитôвъ и священикôвъ-професорôвъ, Еписк. Ординаріятъ поручае всѣмъ оо. Катехитамъ и священикамъ-професорамъ Епархіи Перемыской, щобы въ реколекціяхъ тыхъ взяли участь, а то тымъ бôльше, що по укôнченю реколекцій вôдбудуть ся першû загальнû зборы новозасновуючого ся товариства „Кружокъ катихитôвъ середнихъ шкôлъ.“

На предложенє Еписк. Ординаріяту поручила ц. к. Рада шкôльна краєва письмомъ зъ дня 10. серпня 1909 Ч. 41061 всѣмъ дирекціямъ ц. к. ґімназій шкôлъ реальныхъ и семинарѣвъ учительскихъ удѣлити пятьдневного урльопу всѣмъ оо. Катихитамъ и священикамъ-професорамъ бажаючимъ взяти участь въ названыхъ реколекціяхъ.

Тожь взываеся оо. Катихитôвъ и священикôвъ-професорôвъ, занятыхъ въ середнихъ школахъ Нашои Епархіи до участи въ тыхъ духовныхъ вправахъ, и надѣюся, що користаючи зъ сей вельми щасливой нагоди въ комплетѣ являтся въ означенôмъ часѣ въ Уневѣ.

Вôдъ гр. кат. Еп. Ординаріята.

Перемышль, 24. Серпня 1909.

Ч. 55.

Ч. 5106. О выдавництвѣ Бібліотеки богословскои.

Выдавництво Библіотеки богословскои прислало тутъ слѣдуючу вôдозву:

VII-мый и послѣдный томъ св. Письма старого Завѣта съ поясненями уже выйшовъ. Мѣстить въ собѣ книги: 1) Пророка Даніила, 2) дванатцяти Пророкôвъ меншихъ, 3) три книги Маккавейскû. Цѣна брошурованого 7 К 80 г, оправного въ полотно англ. 8 К 80 г.

Тû Всеч. отцѣ, що побирають св. Письмо томами, зволять надôслати до Администраціи Библіотеки богословскои: Львôвъ пл. св. Юра Ч. 5. квоту 8 К 80 г, а отримають VII-мый томъ св. Письма въ оправѣ.

Заявляємъ при тôмъ, що дальше выдавництво Библіотеки богословскои застановляє ся и почуваємъ ся до милого обовязку зложити сердечну подяку всѣмъ Всч. отцямъ, котрî тоєжь выдавництво чи то морально, чи матеріяльно черезъ предплату пôддержовали Ихъ то велика заслуга, що такъ важни дѣла богословскî въ нашôмъ матернôмъ языцѣ можна теверъ найти въ Библіотекахъ парохіяльныхъ и приватныгъ, зъ котрыхъ Всч. Духовеньство съ великимъ успѣхомъ користає.

Тымъ Всч. отцямъ, котрî надôслали предплату на р. 1909 вышлемъ въ вересню с. р. новый завѣтъ и псалтиръ съ переводомъ на языкъ народный рускій.

Въ Администраціи Библіотеки богословскои Львôвъ пл. св. Юра Ч: 5. можна дôстати слѣдуючî книжки:

1. Богословіє догматичне	брошур.	по цѣнѣ	7·20 К	оправл.	8·20 К
2. „ моральне	„	„ „	7·80 „	„	8·80 „
3. „ пастирске	„	„ „	10·00 „	„	11·00 „
4. Право церковне	„	„ „	7·20 „	„	8·20 „
5. Провѣдникъ практичный для священникôвъ	„	„ „	7·80 „	„	8·80 „
			40·00 К		45.00 К

Св. Письмо съ поясненями:

I.	томъ брошур.	въ цѣнѣ	10·00 К	оправл.	11·00 К
II.	„ „	„ „	9·00 „	„	10·00 „
III.	„ „	„ „	10·00 „	„	11·00 „
IV.	„ „	„ „	7·00 „	„	8·00 „
V.	„ „	„ „	10·00 „	„	11·00 „
VII.	„ „	„ „	10·00 „	„	11·00 „
VII.	„ „	„ „	7·80 „	„	8·80 „
Новый Завѣтъ съ переводомъ на языкъ народ. рускій			5·50 „	„	6·00 „
Псалтиръ			1·75 „	„	2·00 „
			71·05 „	„	78·80 „

Цѣна всѣхъ разомъ стоить 111·05 К, оправл. 123·80 К.

Всѣ повысшî дѣла за готôвку можна набути брошуровани за 76 К, оправнî за 88 К 75 гел, т. є. св. Письмо брошур. за 48 К а прочî дѣла за 28 К, оправнî: св. Письмо за 55·75 К а прочî дѣла за 33 К.

Бѣднымъ церквамъ удѣлимо св. Письмо по половинѣ тои зниженои цѣны т. є.: за 24 К а оправне за 32 К, єсли при надôсланю готôвки пришлють декларацію пôдписану черезъ урядъ парохіяльный и двохъ провизорôвъ церковныхъ, що найдальше до двохъ лѣтъ обовязують ся другу половину т. є. 24 К зложити до фонду вдовичо сиротиньского, або до Товариства св. Петра, або на яку иншу добродѣйну цѣль.

Всѣ однакъ тѝ улекшеня и опусты тревають лише до кôнця 1909 т. є. до часу, доки всѣ тѝ дѣла не зôстануть ôтданѝ книгарнямъ въ выключну розпродажь.

Щобы Новый Завѣтъ и Псалтиръ съ переводомъ на языкъ народно рускій можь якъ найбôльше розширити межи народомъ, удѣляємъ брацтвамъ церковнымъ, читальнямъ, крамницямъ и т. п. если возьмуть наразъ по 10 примѣрникôвъ 25% опусту т. є. вмѣсто заплатити за 10 прим. 80 К, заплатять 60 К, а тіижь даючи поодинокимъ тѝ книги на выплатъ ратами по 20 сот. тыжнево, отримають по 40 тыжняхъ 8 К, олже будуть мали за 60 К въ несповна року 20 К заробку. Отъ Выдавництва Библіотеки богословскои. Львôвъ д. 6. липня 1909.“

Зъ покликомъ на рѣшенє Синоду провинціонального во Львовѣ зъ р. 1891, якъ такожь на тутейшѝ розпорядженя дотычно закладаня библіотекъ деканальныхъ и парохіяльныхъ поручаємъ Всч. Духовеньству повысшѝ дѣлъ богословскѝ до библіотекъ парохіяльныхъ и деканальныхъ, а св. Письмо для всѣхъ церквей такъ матерныхъ якъ и дочерныхъ и до вписаня ихъ до инвентаря парохіяльного а взглядно церковного.

Вôдъ гр. кат. Еп. Ординаріята.

Перемышль, 23. Серпня 1909.

Ч. 56.

Ч. 4799. Продажь старого Иконостаса зъ Церквы въ Новôмъ селѣ.

Всеч. урядъ парох. въ Новôмъ Селѣ дек. Любачôвского просить о оголошенє слѣдуючои вôдозвы:

„Церковъ въ Новôмъ селѣ має до спроданя старый „Иконостасъ“ въ досить добрôмъ станѣ, оцѣнено єго на 500 К, однакъ комитетъ церковный дасть єго по зниженôй цѣнѣ, щобы дати можнôсть, якой бѣдной церкви и парохіи набути єго.

Кто схотѣвъ бы набути, зголосить ся до уряду парохіяльного въ Новôмъ селѣ. — Гр. кат. Урядъ парохіяльный. Нове село дня 22. Липня 1909. о. Іоанъ Костекъ, парохъ.“

Вôдъ гр. кат. Еп. Консисторіи.

Перемышль, 27. Липня 1909.

ХРОНИКА.

Презенты получили:

Ч. 3589. о. Вербицкій Георгій на парохію Старява.
„ 4040. „ Калужняцкій Володимиръ на парохію Медвежа.
„ 4531. „ Сабарай Іоанъ на парохію Радохонцѣ.
„ 4627. „ Гринишинъ Іоанъ на парохію Поляны суровичнѝ.
„ 4806. „ Баницкій Іосифъ на парохію Долины.
„ 4998. „ Максимовичь Григорій на парохію Вороблячинъ.
„ 5060. „ Горчицкій Іосифъ на парохію Порудно.
„ 5133. „ Дутковскій Казімиръ на парохію Мшанна.

Завѣдательства получили:

Ч. 4227. о. Бырка Іоанъ въ Зѣболкахъ дек. Куликôвского.
„ 4802. „ Михальчукъ Димитрій въ Радванцяхъ дек. Сокальского.
„ 4896. „ Брановскій Антоній въ Жеґестовѣ дек. Мушиньского.
„ 5250. „ Ґоцкій Алексей въ Уличнôмъ дек. Дрогобыцкого.
„ 5262. „ Котысъ Володимиръ въ Чайковичахъ дек. Комарняньского.

Грамоты похвальнѝ зъ Архіерейскимъ благословенємъ получили.

Ч. 989. Честнѝ парохіяне въ Посадѣ рыботыцкой за покрытє безъ конкуренціи бляхою мѣсцеву церковъ, за выставленє коло церкви мурованои вартôвнѣ, за вôдновленє церкви въ серединѣ, за закупно двохъ фелонôвъ, горугôвъ, лѣхтарѣвъ и много иншихъ рѣчей.

Ч. 1091. Поваж. панъ Фердинандъ Левицкій, кравецъ и властитель реальности въ Перемышли за справленє до церкви на Болоню паука.

Ч. 1196. Чест. Іоанъ и Теодозія Брыльовскѝ за жертву 500 К, ч. Іосифъ и Катарина Зєльонка за жертву 300 К, ч. Марія и Димитрій Гнатôвъ 230 К, всѣ зъ Старого села, ч. Марія Міняхъ зъ Снятинки 108 К, ч. Іосифъ и Катарина Хлонь зъ Снятинки 100 К, ч. Алексей и Анна Косикъ зъ Борыславя 100 К, ч. Іоанъ Лепакъ зъ Снятинки 100 К, ч. Тімотей и Анна Федина зъ Лужка дôльн. 100 К на будову церкви въ Вацовичахъ, чест. Василій Фуръ и Іоанъ Зваричь, провізоры церковнѝ и начальникъ громады ч. Алексей Дѣдухъ за труды и стараня ся коло будовы церкви.

Ч. 1297. Честн. Іоанъ и Анна Вѣнцлавскй, господарѣ въ Садковичахъ за справлене для мѣсцевой церкви три пари лѣхтарôвъ за 300 К.

Ч. 1753. Чест. Анна Федевичь, господинѣ въ Вышатичахъ за жертву 200 К на богослужебный леґатъ и 500 К на Иконостасъ до новои церкви.

Ч. 1768. Чест. парохіяне въ Старôй Соли за справлене до мѣсцевои церкви паука за 549 К.

Ч. 2294. Чест. Андрей Мацюракъ и Михаилъ Ленарь зъ Белхôвки перебуваючй часово въ Америцѣ за жертву 372 К на богослужебну каплицю.

Ч. 2408. Впов. панѣ Леокадія зъ Жуковскихъ Совиньска, властителька земскихъ посѣлостей въ Пôдмонастырку коло Пôдбужа за жертву 400 К на иконостасъ до церкви, за справлене до церкви бѣля, трехъ стихарôвъ и дывана.

Ч. 2576. Чест. Гринь Лидибуръ и товаришъ зъ Америки. Іосифъ Медвѣдь и Марія Пелехачь, селяне въ Ролевѣ за жертву 750 К на Божій грôбъ.

Ч. 2711. Чест. Александеръ и Аґафія Небожуки, ч. Параскевія Германъ, парохіяне въ Мостахъ вел. за справлене до церкви паука за 250 К и фелона за 160 К.

Ч. 3111. Чест. парохіяне въ Комарникахъ за жертвы на украшене церкви, якй зложили въ Кор.: Николай Комарницкій 255, Антоній Зубрицкій 370, Мартинъ Волчаньскій съ матерію своєю Маріею 600, Левъ Комарницкій 480, Николай Комарницкій 360, Николай Комарницкій Федчакъ 360, Іоанъ Высочаньскій 390, Юліянъ Комарницкій 335, Андрей Высочаньскій 300, Теодоръ Высочаньскій 264, Матей Комарницкій 270, Александеръ Комарницкій 260, Петро Комарницкій 220, Спадкоємцѣ по бл. п. Іоанѣ Комарницкимъ Яцишичу: Левъ и Антоній 220, Стефанъ Шаранъ 220, Василій Комарницкій 200, Василій Комарницкій Яцишичь 200, жена тогожь Марія 100, Стефанъ Ильницкій 200, Антоній Комарницкій 200, Василій Комарницкій Федчакъ 120 К, Володимиръ Чижевичь 160, Марця, жена Михаила Комарницкого 100, Андрусь Копистиньскій 200, Іоанъ Копистиньскій занимавъ ся ревно збиранємъ жертвъ въ Америцѣ и надôславъ на сю цѣль 2930·24, Ольга Попель, жена мѣсцевого пароха 270.

Ч. 2431. Высоке ц. к. Намѣстництво розпорядженємъ зъ 27/3 1909 Ч. 24638 продовжило дотацію зъ рел. фонда на дальшій рôкъ для сопомочника въ Жовтанцяхъ.

Ч. 2430. Тоє розпорядженємъ зъ 2/4 1909 Ч. 24997 продовжило таку саму дотацію для сопомочника въ Жужелю.

Ч. 2607. Тоє розпорядженємъ зъ 3/4 1909 Ч. 36105 продовжило таку саму дотацію для сопомочника въ Дубнѣ.

Ч. 2651. Тоє розпорядженємъ зъ 8/4 1909 Ч. 36064 продовжило таку саму дотацію для сопомочника въ Яблôнцѣ нижной.

Ч. 2880. Тоє розпорядженємъ зъ 13/4 1909 Ч. 2867 продовжило таку саму дотацію для сопомочника въ Чирной.

Ч. 2928. Тоє розпорядженємъ зъ 23/4 1909 Ч. 44 продовжило таку саму дотацію для сопомочника надати ся маючого парохови въ Тулиголовахъ.

Ч. 2879. Тоє розпорядженємъ зъ 19/4 1909 Ч. 291 продовжило таку саму дотацію для сопомочника пароха въ Климкôвцѣ.

Ч. 3248. Тоє розпорядженємъ зъ 2/5 1909 Ч. 437 продовжило таку саму дотацію для сопомочника въ Издебкахъ.

Ч. 3249. Тоє розпорядженэмъ зъ 4/5 1909 Ч. 466 продовжило таку саму дотацію для сопомочника въ Белзѣ.

Ч. 3250. Тоє розпорядженємъ зъ 30/4 1909 Ч. 494 продовжило таку саму дотацію для сопомочника въ Желдци.

Ч. 3272. Тоє розпорядженємъ зъ 13/5 1909 Ч. 917 продовжило таку саму дотацію для сопомочника въ Якубовôй воли.

Ч. 3572. Тоє розпорядженємъ зъ 18/5 1909 Ч. 997 продовжило таку саму дотацію для сопомочника въ Борыславю.

Ч. 3573. Тоє розпорядженємъ зъ 15/5 1909 Ч. 391 продовжило таку саму дотацію для сопомочника въ Ульвôвку.

Ч. 3580. Тоє розпорядженємъ зъ 18/5 1909 Ч. 1070 продовжило таку саму дотацію для сопомочника въ Завадцѣ дек. Лѣского.

Ч. 3581. Тоє розпорядженємъ зъ 17/5 1909 Ч. 159 продовжило таку саму дотацію для сопомочника въ Никловичахъ.

Ч. 3794. Тоє розпорядженємъ зъ 28/5 1909 Ч. 345 продовжило таку саму дотацію для сопомочника въ Ольшаницѣ.

Ч. 3835. Тоє розпорядженємъ зъ 27/5 1909 Ч. 1086 продовжило таку саму дотацію для сопомочника въ Бутынахъ.

Ч. 3836. Тоє розпорядженємъ зъ 27/5 1909 Ч. 66 придовжило таку саму дотацію для сопомочника въ Сосницѣ.

Ч. 3769. Тоє розпорядженємъ зъ 24/3 1909 Ч. 443 продовжило таку саму дотацію для сопомочника въ Плоскôмъ.

Ч. 3873. Тоє розпорядженємъ зъ 2/6 1909 Ч. 1327 продовжило таку саму дотацію для сопомочника въ Бортятынѣ.

Ч. 4251. Тоє розпорядженємъ зъ 21/6 1909 Ч. 295 продовжило таку саму дотацію для сопомочника въ Новôмъ мѣстѣ.

Ч. 4477. Тоє розпорядженємъ зъ 30/6 1909 Ч. 1721 продовжило таку саму дотацію для сопомочника въ Черхавѣ.

Ч. 4479. Тоє розпорядженємъ зъ 30/6 1909 Ч. 914 продовжило таку саму дотацію для сопомочника въ Лѣтынѣ.

Ч. 4484. Тоє розпорядженємъ зъ 21/6 1909 Ч. 856 продовжило таку саму дотацію для сопомочника въ Сеньковой воли.

Ч. 4600. Тоє розпорядженємъ зъ 5/7 1909 Ч. 1542 продовжило дотацію для душпастыра въ Гребенцяхъ.

Ч. 4647. Тоє розпорядженємъ зъ 10/7 1909 Ч. 1477 призволило дотацію зъ фонда рел. на оденъ рôкъ для надати ся маючого сопомочника до Маньова.

Ч. 4766. Тоє розпорядженємъ зъ 17/7 1909 Ч. 1522 продовжило таку саму дотацію для сопомочника въ Середницѣ.

Ч. 4920. Тоє розпорядженємъ зъ 26/7 1909 Ч. 1780 продовжило таку саму дотацію для сопомочника въ Добрусинѣ.

Ч. 4969. Тоє розпорядженємъ зъ 2/8 1909 Ч. 1926 продовжило таку саму дотацію для сопомочника въ Гордынѣ.

Ч. 5168. Тоє розпорядженємъ зъ 6/8 1909 Ч. 1865 продовжило таку саму дотацію для сопомочника въ Дошнѣ.

Ч. 5189. Тоє розпорядженємъ зъ 9/8 1909 Ч. 954 продовжило таку саму дотацію для сопомочника въ Тростянци дек. Яворовского.

Некрольоґія.

Всч. о. Гойдышь Игнатій, парохъ въ Радванцяхъ, уп. 21. Липня 1909.

„ „ Стецевъ Михаилъ, парохъ въ Чайковичахъ, уп. 10. Серпня 1909.

„ „ Горницкій Емиліянъ, парохъ въ Уличнôмъ, уп. 14. Серпня 1909.

Души ихъ поручають ся молитвамъ Прч. Клира.

Вôдъ гр. кат. Еп. Консисторіи.

Перемышль, 27. Серпня 1909.

---

† КОНСТАНТИНЪ,
Епископъ.

О. Іоанъ Стрыйскій,
Канцлеръ.

Накладомъ гр. кат. Еп. Консисторіи въ Перемышли. Зъ печатнѣ Иосифа Стыфіого въ Перемышли 1909.